

Шановні працівники ПП «Агроекологія»!

2016 рік входить в історію нашого колективу як рік творчої праці, комплексного розвитку виробництва.

Особливою подією заслужовує праця тваринників, які протягом року працювали над вдосконаленням технологій виробництва молока і м'яса, вирощуванням молодняка. Поряд з молочним напрямком успішно розвивалося вирощування м'ясної худоби. Вперше в історії нашого господарства тваринництво було сертифіковане як органічне.

Велику вдячність хочеться висловити працівникам полів, які не лише отримали добрий врожай високоякісного збіжжя традиційних для нас рослин, а й відпрацювали технології вирощування нових культур – нуту, льону, сої, спельти. Відтепер ці культури поповнили асортимент нашої органічної продукції. Майже в кожному куточку України на столах людей є наші органічні крупки, борошно, олія. А в елітному магазині Києва з нашого органічного борошна випікають хліб найвищої якості.

Спеціалісти підприємства поглиблюють співпрацю з науковцями Національної академії наук України, Національної академії аграрних наук України, ряду інститутів, що входять до системи цих академій. Завдяки цьому триває вдосконалення техніки для ґрунтозахисного органічного землеробства.

Шановні орендодавці!

ПП «Агроекологія» дуже бережливо і відповідально ставиться до ваших земельних ділянок. Ми захищаємо вашу землю від водної і вітрової ерозії, збагачуємо ґрунт органічною речовиною. На ваших земельних ділянках постійно дотримується науково обґрунтована сівоzmіна, вносяться органічні добрива, вирощуються багаторічні трави і сидеральні культури. Завдяки органічній системі землеробства ваші земельні ділянки постійно покращуються, на них зростає родючість ґрунту. А це означає, що ми разом зберігаємо землю, дбаємо про неї для нинішнього й наступних поколінь.

Від усього серця вітаємо всіх із Новим роком та Різдвом Христовим. Бажаємо міцного здоров'я, щастя, миру, добробуту. Нехай 2017 рік приносить лише добрі новини, благополуччя кожній родині, нові успіхи у нашій спільній справі та процвітання усієї нашої держави.

Семен Антоненко,
засновник ПП «Агроекологія»,
Герой Соціалістичної Праці, Герой України
Гліб Лук'яненко, генеральний директор
ПП «Агроекологія»

З Новим роком вітаємо вас, люди!

Для польоту бажаємо вам крил.

Хай від краю до краю, повсюди

Буде щастя, добробут і мир!

Всім бажаємо здоров'я міцного,

Хай наповнить вас радість і сміх!

І тепла в ваших душах такого,

Щоб воно зігрівало усіх!

Зичимо завжди вам світлої днини,

Гарних друзів і щирих людей.

Треба це, як вода, для людини.

Ще вам зичим крилатих ідей.

Хай у цім, ще новенькому, році,

Мрії всі стануть дійсністю в вас,

І на кожному, кожному кроці

Хай сюрпризи підносить вам час

Лиш найкращі, щоб серце раділо,

Щоб душа, як троянди, цвіла.

Тож рушайте у рік Новий сміло

До любові, світла й тепла!

Здобутки

Органічний статус підтверджуємо й розширяємо

Виробництво органічної продукції – напрямок, який в усьому світі перевіряють і контролюють найретельніше. Адже споживачі очікують, що продукти з органічним логотипом – екологічно безпечні, сприяють збереженню здоров'я. Тому органічні виробники щороку проходять відповідну сертифікацію. Нещодавно вчоргове відбулася вона й на нашому підприємстві.

Сертифікаційний орган, з яким ми співпрацюємо вже багато років, – ТОВ «Органік Стандарт». Це одна з провідних таких організацій в Україні. Видані нею сертифікати діють як у нашій країні, так і за кордоном. Коли ми тільки починали сертифікувати свою продукцію, її перелік був досить скромним. Але кожного року він стає все соліднішим. Наприклад, торік асортимент сертифікованої продукції рослинництва складав 11 одиниць, а зараз – 15: до нього додалися соя, нут, льон і спельта. Вже 21 позиція у переліку продукції переробки рослинницької сировини. Крім того, ми вже сертифікували тваринництво. Так, сертифіковане все поголів'я великої рогатої худоби на МТФ №4, а на МТФ №2 – абердин-ангуси на відгодівлі. Таким чином, загалом у переліку продукції, сертифікованої за Стандартом з органічного виробництва та переробки для третіх країн, рівнозначним Стандарту Європейського Союзу (Постанова Ради (ЄС) 834/2007, 889/2008), вже 45 позицій по рослинництву, тваринництву й переробці. Крім того, розпочалася сертифікація пасіки. А інспектор «Органік Стандарт» Іван Гавран, який проводив щорічну перевірку, вкотре відзначив високий рівень виробництва, якості продукції, відповідності її всім органічним вимогам.

Хоча сертифікат «Органік Стандарт» відкриває шлях продукції на європейський ринок, все ж у різних країнах діють ще й власні стандарти на органічні продукти. І вони ще суворіші, ніж загальноєвропейські. Тому, щоб успішно працювати на таких ринках, необхідно пройти сертифікацію й за цими стандартами. Так, нинішнього року ми отримали швейцарський сертифікат BioSwiss, вимоги якого найжорсткіші на нашому континенті. Це дало змогу поставляти наше зерно до Швейцарії. Оскільки цей сертифікат також діє протягом року, зараз ми також знову проходимо перевірку для його підтвердження й продовження.

Усе це свідчить, що ПП «Агроекологія» виробляє органічну продукцію високої якості, що відповідає не лише українським стандартам, але й суворішим закордонним. Отже, ми вкотре підтвердили високий статус одного з кращих органічних підприємств України та Європи і маємо можливість для розширення зв'язків із зарубіжними партнерами.

Олександр Фесенко, економіст

Мистецькі зустрічі

Творчість, що надихає хліборобів і поетів

Усі дороги пройшов на світі,
Аби зіграло очей твоїх світло.
Моя Полтава на тебе схожа,
А без Полтави я жити не можу...

Хто на Полтавщині, та й в Україні, не чув цю зворушливу пісню? 1976 року на Всесоюзному конкурсі молодих вокалістів вона була визнана кращою піснею про місто. Але не всі знають, що насправді присвячена вона не місту, а красуні-полтавці, співачці Наталії Хоменко. 1973 року, під час республіканського конкурсу творчої молоді, один із членів журі – журналіст і поет Анатолій Драгомирецький був зачарований красою молодого учасниці конкурсу й на одному подиху написав про неї пречудовий вірш.

Коли Анатолій Драгомирецький показав свою поезію композитору Олексію Чухраю, той перейнявся настроєм поета й написав таку ж гарну музику. І вже понад чотири десятиліття пісня, яку вважають візитівкою Полтави, радує й надихає як співаків, так і всіх полтавців, залучених у рідний край.

А що ж Наталія Хоменко? Її творчий шлях всі ці роки також був вдалим. Вона має неповторний голос, який впізнають усі, хто хоч раз чув цю талановиту виконавицю. Багато років Наталія Сергіївна є провідною солісткою Полтавської обласної філармонії, співає разом з нею менш знаменитим концертним ансамблем «Чураївна», даруючи радість зустрічі з українською піснею, подорожує Україною та світом. Наталія Хоменко має високі звання заслуженої та народної артистки України. Та і є дійсно народною співачкою по суті.

Багато пов'язує Наталію Хоменко із полтавським селом. Так, свого часу вона об'їхала всю нашу область у рамках акції «Дітячі культури – працівникам села». Її душевні, іскрометні виступи й зараз згадують всі, кому пощастило бути на цих концертах. Та вона продовжує радувати земляків своїм талантом. Так, нещодавно за її участі у Центрі органічного землеробства с. Покровське відбувся концерт для трудяв ПП «Агроекологія», присвячений Дню працівників сільського господарства.

А 26 грудня вже група працівників нашого підприємства, разом із великою кількістю інших шанувальників таланту артистки, вітали її з творчим ювілеєм. Цього дня спеціалісти, працівники ферм та дальні «Агроекологи» побували на ювілейному концерті з нагоди 50-ліття



С. С. Антоненко і Н. С. Хоменко під час концерту в Центрі органічного землеробства

творчої діяльності Наталії Хоменко, що відбувся на сцені Полтавського академічного обласного українського музично-драматичного театру ім. М. В. Гоголя. Протягом трьох годин тривало дійство, більшу частину якого на сцені була сама ювілярка з ансамблем «Чураївна». Підтримали її творчі друзі – народний артист України Олесь Харченко, народний артист України Анатолій Паламаренко, відомий полтавський ведучий Гліб Кудряшов. За дорученням Президента Громадської спілки «Полтавське товариство сільського господарства», Героя Соціалістичної Праці, Героя України Семена Свиридоновича Антоненця від імені аграріїв Полтавщини артистку привітала віце-президент спілки Герой України Тетяна Михайлівна Корост.

Творчий вечір став справжнім святом української культури. Тривалий час не встигали оцінити на честь ювілярки. І головним бажанням глядачів було, щоб Наталія Сергіївна ще багато років радувала публіку своїм талантом, адже, якщо лунатимуть пісні, радісніше працюватиметься й хліборобам.

Галина Озерська

Нагороди

Тамара Соляник, телятниця МТФ №1, вже 16 років доглядає за телятами віком до 1 місяця і має найкращі показники по підприємству з приросту живої ваги телят, їх збереженню. За цей час Тамара Анатоліївна вигоїла 7232 телят. 2984 вирощених нею теличок стали племінними коровами класу еліта та еліта рекорд.

Нещодавно праця Тамари Соляник отримала високу державну оцінку: у переддень Дня працівників сільського господарства в Українському Домі у Києві на урочистому зібранні аграріїв України прем'єр-міністр Володимир Гройсман особисто вручив їй Подяку прем'єр-міністра України «За вагомий внесок у забезпечення розвитку агропромислового комплексу області, багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм» та побажав подальших успіхів у професійній діяльності. Ми сердечно вітаємо Тамару Анатоліївну з нагородою й бажаємо наснаги, нових досягнень, щасливої та щедрої долі.



Фото Петра Вернигора

Фото Галини Озерської

Особистість

До успіху – через покликання й працьовитість

Успіх діяльності тваринницької ферми залежить від багатьох чинників. І один із головних – вмiла організація виробничого процесу. Наталія Падун – один із тих керівників, яким вдається знайти підхід до колективу, налагодити його роботу.

1989 року Наталія разом зі своєю сім'єю переїхала в Україну з далекого Таджикистану. Тоді, в останні роки існування СРСР, то в одній, то в іншій республіці спалахували сутички на основі національних суперечок. Бурхливі події не оминували й Таджикистану. Рятуючись від війни, родина Наталії Юріївни залишила південну республіку й знайшла нову домівку на гостинній Полтавщині. Тут Наталія закінчила школу, а в 1996 році – Хомутецький зооветеринарний технікум.

– До технікуму я вступила за порадою мамі, – розповідає Наталія Падун. – Вона сказала: «Якщо живеш у селі – треба навчитися сільській професії». Уже під час навчання я зрозуміла, що мені насправді подобається робота ветфельдшера. Тому після закінчення технікуму пішла працювати за спеціальністю.

Трудові будні молодого спеціаліста розпочалися в колгоспі «Шлях до комунізму». Час, коли повсюдно руйнувалися колективні господарства, співпав у житті Наталії Юріївни з народженням доньки Мирослави. Коли ж вийшла з декрету, роботи за спеціальністю вже не було. Тому доводилося працювати там, де знаходилася хоч якась вакансія, – і в школі двірником, і в ідеальній офіціантом. Коли ж колишній колгосп приєднався до ПП «Агроєкологія» й розпочалася відбудова молочнотоварної ферми, знадобилися спеціалісти для роботи в тваринництві. Тодішній головний зоотехнік підприємства Любов



Наталія Падун

Кулага запропонувала Наталії Падун повернутися до роботи на фермі. Пропозицію цю прийняла з радістю.

Відтоді жінка вже не полишає МТФ №5, працювала тут обліковцем, телятницею, підміняла лаборанта. А коли на підприємстві прийняли рішення про впровадження позмінної роботи керівників тваринницьких підрозділів, Наталії Падун запропонували стати помічницею завідувачою фермою. Тепер щодня доводиться дбати про порядок на фермі, слідкувати за годівлею худоби, дотриманням технології доїння... Утім, годі й перелічити все, необхідне для організації праці людей, комфорту для худоби й отримання високоякісної тваринницької продукції. Тож кожен день на фермі – це й несподіванки, й творчість, і нелегка праця.

– Працювати помічником завфермою мені, дійсно, не легко, – відповідає Наталія Юріївна на запитання щодо того, яка робота на фермі для неї була найважчою. – Адже доводиться працювати з людьми, і до кожного необхідно знайти свій підхід. А от фізично найважче було працювати телятницею.

Увійшовши в курс справ, Наталія Падун добре справляється зі своїми обов'язками, має авторитет у колективі. Разом із завідувачою фермою Оксаною Олефір організували роботу так, щоб постійно бути в курсі всього, що відбувалося під час зміни колеги. У них спільна справа й спільні плани. Протягом 2016 року їм вдалося вивести ферму на передові позиції, значно підвищити надой молока від кожної корови й збільшити виробництво продукції в цілому по підрозділу.

Значною мірою успіхи Наталії Юріївни в роботі залежать від підтримки великої дружної родини. Її батьки Юрій Миколайович та Тетяна Тимофіївна Поворознюк виростили шістьох дітей. Представники старшого покоління сім'ї ніколи не цуралися праці. Юрій Миколайович до самої пенсії трудився в Ставківській філії «Агроєкології» трактористом і слюсарем. Тетяна Тимофіївна, за освітою – медсестра, працювала в дитячому садочку, а також і дояркою на фермі. У любові до праці виростили й своїх дітей. Троє з них також вибрали роботу в сільському господарстві. Крім Наталії, в «Агроєкології» працюють її брат Євген – він механізатор, і сестра Катерина – обліковцем на тракторній бригаді.

Наталія Юріївна разом із чоловіком Віктором Падун, який працює вчителем фізкультури у Ставківській школі, мають власну велику родину. Старша дочка Мирослава вже працює помічником економіста з тваринництва ПП «Агроєкологія» і паралельно отримує вищу економічну освіту. Підрастають двоє молодших синів: дев'ятикласник Ярослав й дошкільник Матвійко. І хоча робота вимагає повної віддачі, все ж Наталія й Віктор встигають дбати про родину, дарувати тепло й турботу близьким.

...18 грудня Наталія Падун відзначила свій ювілей. 40 років – це вік, коли людина вже має досвід і життєву мудрість та водночас молода, сповнена сил і натхнення до нових звершень, має можливість ще багато зробити для родини й суспільства. Тож Наталію Юріївну з цією датою привітали колектив та дирекція підприємства, висловивши повагу й вдячність за сумлінну працю.

Приєднуємося до цих привітань і щиро бажаємо міцного здоров'я на довгі роки, наснаги у роботі, успіхів в усіх починаннях, миру, добробуту, великого родинного щастя, любові, радості, оптимізму й багато радісних сонячних днів.

Юлія Кулик,
завідуюча відділом кадрів Ставківської філії
ПП «Агроєкологія»

Досвід

Холод як... помічник тваринників

Поширена думка, що велика рогата худоба обов'язково має зимувати у теплому приміщенні. Та насправді ці тварини добре переносять холоди, а за певних умов почуваються надворі навіть краще, ніж у сараї. Тож останніми роками ми використовуємо переваги холодного утримання й переводимо на нього взимку частину поголів'я.

Узагалі холодне утримання великої рогатої худоби не є новинкою. Ще в 1930-ті роки таку систему для телят молочних порід запропонував радянський зоотехнік Станіслав Штейман. Здавна її застосовують у Канаді, Швейцарії, інших країнах, насамперед – для утримання молодняки різних порід та м'ясної худоби всіх вікових груп. Та й у нашому господарстві, ще в 1970-ті роки, Семен Свиридонович Антоненко успішно використовував цей метод для зимівлі телиць.

Повернувшись ми до «холодної» системи кілька років тому, коли почали працювати з м'ясною худобою. Спочатку взимку наші абердин-ангуси мали можливість вільно виходити з приміщення у загони. Потім значну частину м'ясного поголів'я почали залишати в загонах без доступу в корівники. Наступним кроком було переведення на таку ж систему утримання телиць та нетелей молочної породи. Зокрема, торік у загонах на МТФ №№ 1, 2, 3 успішно переводили понад 300 телиць та нетелей української червоно-рябої молочної породи. Весну всі ці тварини зустріли здоровими, вгодованими, із добре розвиненими м'язами, пізніше від них були отримані міцні телята. До речі, й новонароджених телят на МТФ №5 перевели у клітки на свіжому повітрі вже в лютому. Цей експеримент також видався вдалим. Позитивний результат отримали й від утримання в загонах з боксами й навісами бичків на відгодівлі, які мали чудовий апетит і добре наросли вагу. Отже, нинішньої зими продовжуємо застосовувати таку систему.

Так, на МТФ №1 на холодному утриманні перебувають 120 червоно-рябих телиць парувального віку. Їх забезпечили затишком, встановивши до навісів тюки соломи, що захищають тварин від вітру. Організовано регулярне підвезення теплої води для напування.

На МТФ №2 у загоні зимують 80 нетелей ранніх термінів тільності української молочної червоно-рябої породи. Їхня територія також захищена від вітру й протягів, тварини забезпечені сухою солом'яною підстилкою. Поки що вода надходить із відгодівельного комплексу, але незабаром тут буде встановлено бойлер для її підігріву, щоб тварини були постійно забезпечені теплою водою.

На 3-й фермі під навісом залишили 107 червоно-рябих телиць. Тварини можуть заховатися від дощу чи снігу, наведено в досталь соломи. Цими днями на фермі встановлюють бойлер для підігріву води, щоб у морозні дні тварини могли пити теплу воду.

На МТФ №4 вже традиційно значна частина поголів'я абер-



Абердин-ангуси вже не перший рік зимують на свіжому повітрі

дин-ангусів зимує на свіжому повітрі. Це – і корови з телятами, і нетелі, і телиці. Цього року тут облаштовані два загони, де тварини забезпечені всім необхідним.

А на МТФ №5 ми ще з осені обладнали місце для холодного утримання новонароджених телят. Виділене для цього приміщення утеплене тюками соломи. Додатково соломою утеплені й індивідуальні клітки. Тваринки живуть на сухій «перині» з товстого шару соломи, в них постійно є доступ до комбікорму, телятниця регулярно напувають їх теплим трав'яним чаєм, що сприяє зміцненню імунітету й запобігає шлунковим захворюванням. Зараз на такій системі утримання перебувають 46 телят до 30-ти денного віку.

Що ж потрібно, щоб холодна зимівля виявилася вдалою? Головне – тварини мають бути захищені від протягів та забезпечені достатньою кількістю кормів, сухої підстилки, теплої води. У загонах повинно бути чисто, адже волога й бруд, які шкодять у будь-яку пору року, взимку ще швидше можуть призвести до захворювань ніг, вимені, загального переохолодження. Якщо дотримуватися всіх цих умов, худоба «вдягається» в щільне хутро й без шкоди для здоров'я витримує навіть значні морози.

Більше того, зимівля надворі йде тваринам на користь. Так, відбувається природне загартування, завдяки чому зміцнюється імунітет, підвищується опірність до різних захворювань, перш

за все – органів дихання. Крім того, в умовах низьких температур припиняється розвиток хвороботворних організмів і їхнє поширення від тварини до тварини. Це дуже помітно, зокрема, на прикладі маленьких телят, які надворі не страждають на захворювання дихальної системи. У загонах тварини не піддаються шкідливій дії аміаку, вуглекислого газу, вологи, які завжди є в повітрі тваринницьких приміщень. Крім того, в сонячну погоду в їхніх організмах виробляється вітамін Д, що сприяє зміцненню кісток. Постійні прогулянки сприяють нарощуванню м'язів. Все це дуже важливо для телиць парувального віку й нетелей, адже від їхнього стану залежить і здоров'я майбутніх телят. Власне, єдина група тварин, яких небезпечно постійно утримувати надворі, – це діїні корови, адже вони можуть відморозувати діжки, застуджувати вим'я, коли лягають на сніг. Утім, як тільки наприкінці зими – навесні дозволяє погода, ми й корів починаємо випускати на прогулянки. І це також зміцнює їхнє здоров'я, сприяє отриманню кращого приплоду.

Важливо й те, що холодне утримання не вимагає великих затрат на його організацію, дозволяє розвантажити тваринницькі приміщення. Тож, зважаючи на всі переваги, ми плануємо застосовувати цю систему й надалі.

Оксана Прокопенко,
заступник генерального директора
з тваринництва

Добрі справи

Шефська допомога фермі

Для працівників Ставківської тракторної бригади вже стало традицією в осінньо-зимовий період допомагати фермі. Так і нинішнього року вони провели тут великий обсяг ремонтних робіт.

До весняно-польових робіт ще доволі часу, і, поки є можливість, необхідно на фермі переробити те, що не під силу її працівникам. Це, насамперед, стосується робіт з металом, адже виконати їх якісно здатні лише фахівці цієї справи. Тож і взялася ремонтна бригада лагодити у тваринницьких приміщеннях транспортери, бокси, поїлки, переїзди, двері, кормові столи, щітки-чесалки...

З початку листопада й майже до кінця грудня щодня на МТФ №5 трудилися механізатор тракторної бригади Юрій Сиволога, зварювальник Олег Кулик, водій Іван Королев'ят, механізатор току Богдан Півень.

Роботи було дуже багато. Але виконували її послідовно і ретельно, за планом, переходячи з приміщення до приміщення. Обстеживши об'єкт, що потребував ремонту, заздалегідь замовляли необхідні матеріали. І так, дружно й злагоджено, зробили все, що намітили.

Зараз усі вже повернулися на свої робочі місця готувати техніку до весняних робіт. Зокрема, Іван Королев'ят ремонтує бензовоз, на якому працює. Юрій Сиволога після відпустки відразу візьметься за ремонт і підготовку до весняної посівної кампанії трактора, борін, культиваторів. Але ферму механізатори не залишають. Якщо виникає необхідність у терміновому ремонті, приїжджають і все лагодять.

На фермі такою співпрацею і якістю проведених робіт задоволені і надзвичайно вдячні всім учасникам ремонтних робіт за допомогу. Та й самим механізаторам приємно допомогти іншому підрозділу підприємства. Зрештою, так і повинно бути, адже, у якому б підрозділі підприємства не працювали, ми робимо спільну справу. Усі учасники ремонтних робіт напередодні нового року отримали вагому премію, яку виділила дирекція підприємства за якісну роботу і розуміння виробничої необхідності. Цю традицію ми продовжуватимемо й надалі.

Михайло Курбала,
директор Ставківської філії ПП «Агроєкологія»

Подарунок школярам

Корисний дарунок отримали школярі Покровської загальноосвітньої школи І ступеня Шишацької селищної ради напередодні свята Святого Миколая від ПП «Агроєкологія» – сучасні зручні меблі для шкільної їдальні. Тепер учні смакуватимуть тут страви майже як у кав'ярні, адже тепер їдальня школи укомплектована гарними столами та стільчиками, підібраними у відповідності до санітарно-гігієнічних норм. А це так важливо, щоб їжа вживалася у комфортних умовах.

Учні, педагогічний колектив, батьківський комітет школи щиро вдячні засновникам ПП «Агроєкологія» Семену Свиридоновичу Антонцю та Антоніні Семенівні Антоненці за такий подарунок. Зауважимо, що традиція допомагати школі для цих людей стала доброю звичкою. Адже саме приміщення школи, холодильник, електрична плита, карнизи і штори, витяжна установка в їдальні – все свого часу було придбано чи подаровано засновниками господарства. Також слова подяки адресуємо заступнику генерального директора з тваринництва Оксані Олександрівні Прокопенко, яка безпосередньо підбирала меблі та організовувала їхню доставку до школи. Нехай те добро, яке зроблено руками дорослих для дітлахів, сторицею множиться у Ваших добрих серцях.

Діти – це наше світле майбутнє. Приємно, що це розуміють керівники ПП «Агроєкологія». Адже від того, яким виросте молоде покоління, в яких умовах, залежить майбутнє нашої держави України.

Світлана Шрамко,
завідуюча Покровською ЗОШ І ступеня

Земляки

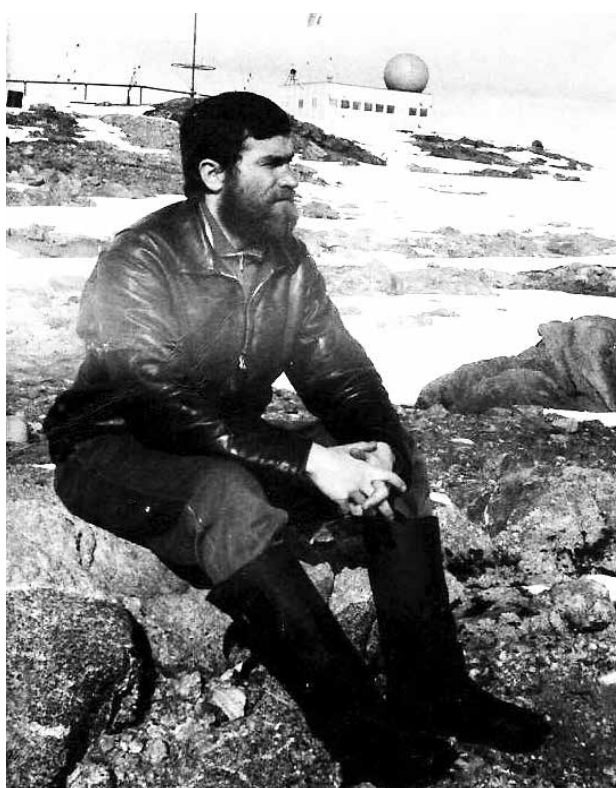
Шлях України в Антарктику починався в наших краях

Шишаччину й Зінківщину від Антарктиди відділяють тисячі кілометрів. Більшості з нас ніколи навіть на гадку не спаде подолати цю величезну відстань, щоб опинитися серед антарктичних снігів та пінгвінів. А от деяким нашим землякам випало працювати на льодовому континенті, більше того – відкривати шляхи до його вивчення.

Першим українцем, який побував в Антарктиді, став уродженець села Батьки нинішнього Зінківського району Антон Лукич Омельченко. Хлопець походив з бідної сім'ї, отже, з десятирічного віку довелося заробляти на життя. Зокрема, доглядав коней на кінному заводі. Власник заводу, помітивши в хлопцеві любов до коней і здібності до кінного спорту, вивчив його на жокея. Антон Омельченко став брати участь у змаганнях, в тому числі й за кордоном, вигравав призи. І саме на іподромі відбулася зустріч, завдяки якій наш земляк зазнав неімовірних пригод і увійшов в історію.

Саме коли Антон Омельченко приїхав на змагання у Владивосток, туди ж прибув посланець англійського мандрівника Роберта Скотта. На Далекому Сході й у Сибіру англієць шукав коней та собак, здатних витримувати суворі умови Антарктиди. Саме туди готував експедицію Р. Скотт, замисливши першим в історії людства дістатися Південного полюсу. Пересуватися планували на невеликих, але міцних маньчжурських конях та північних їздових лайках. Доглядати за конями запропонували Антону Омельченкові. Українець пропозицію прийняв і 1910 року вирушив у експедицію, яка згодом увійшла до історії людства.

На жаль, Роберту Скотту та його товаришам не вдалося стати першовідкривачами Південного полюсу. Хоч як не поспішав знаменитий мандрівник разом зі своїми чотирма найближчими соратниками, але на полюсі опинився на 33 дні пізніше експедиції норвежця Руаля Амундсена. Та це було не найгірше. Повертаючись, вся передова група загинула, в тому



Петро Михайлик

числі – й керівник експедиції... Наш земляк, Антон Омельченко, який не входив до групи, що безпосередньо штурмувала полюс, а чекав на неї в базовому таборі, вижив і повернувся до Нової Зеландії, а звідти – на батьківщину. Британія не забула його заслуг, і до 1927 року в село Батьки приносили пенсію від уряду цієї країни...

Утім, це ще не кінець історії зінківських полярників. Продовжили її нащадки Антона Омельченка вже за часів незалежної України. Колишній СРСР мав 13 антарктичних станцій. Та після розвалу Союзу жодна з них на перейшла до нашої держави. Але 1996-го року Великобританія передала Україні свою станцію «Фарадей» на острові Галіндез за кілька кілометрів від материка Антарктида. Точніше, передала за символічний фунт стерлінгів. 2000-го року співробітники Національного науково-дослідного антарктичного центру України вирішили знайти когось із родичів першого українського полярника. Виявилось, що на Полтавщині дотепер живуть нащадки Антона Омельченка. Одному з них, Віктору Омельченкові, внукові першопрохідця, запропонували теж випробувати себе в умовах Антарктиди. Тим більше, що й професія в нього виявила-

ся потрібна для антарктичної станції – механік. Наш земляк по-годині і з того часу кілька разів зимував в Антарктиді. Кожна така зимівля, до речі, триває рік.

2015-го року на льодовий континент вирушала ювілейна, двадцята, українська антарктична експедиція. У її складі був новий системний механік з Полтавщини 27-річний Антон Омельченко – племінник Віктора Омельченка та правнук і тезка учасника експедиції Роберта Скотта. І хто знає, можливо, нащадки вже нашого сучасника продовжать цю династію та вплинуть нові сторінки до історії вивчення й освоєння південного континенту.

А вже до цієї історії увійшов ще один наш земляк – Петро Михайлик із Михайликів. Він народився 1950-го року, 1965-го закінчив Михайликівську восьмирічку, а 1967-го – 10-й клас Ковалівської середньої школи. Відразу ж пішов здобувати вищу освіту, вступивши на радіофізичний факультет Харківського університету ім. Каразіна. Після його закінчення став працювати в науково-дослідному інституті міста Обнінськ Калузької області. Невдовзі молодий науковець зміг проводити свої дослідження на Південному полюсі. У 1975-76 роках він працював геофізиком у складі 21-ї радянської антарктичної експедиції на полярній станції «Молодіжна». Діставатися до пункту призначення на науково-дослідному судні «Михайл Сомов» довелося три місяці. Та це було того варте. Адже, крім можливості здійснювати унікальні дослідження й експерименти, отримав також рідкісну нагоду на власні очі зблизька побачити пінгвінів, айсберги, полярне сяйво, потоваришувати з мужніми колегами-полярниками, випробувати себе в суворих антарктичних умовах. Та на цьому наш земляк не зупинився. Пізніше він узяв участь у кількох експедиціях на протилежний бік планети – до Північного полюсу.

Нині Петро Петрович продовжує працювати науковим консультантом у тому ж інституті. Він має кілька авторських свідоцтв на винаходи. Про нього розповідають на уроках Михайликівським школярам. Але й сам Петро Михайлик не забуває рідного села. Він часто приїжджає сюди, щоб зустрітися з друзями та однокласниками, провідати могили рідних. Дізнавшись, що місцеві ентузіасти хочуть створити сільський музей, передав для майбутньої експозиції багато фотографій і навіть привезений з Антарктиди камінець.

Та й це ще не все, що зближує наш край з далекою Антарктидою. Перейшовши у власність України, британська антарктична станція «Фарадей» змінила назву. Тепер вона носить ім'я «Академік Вернадський». Шишаччина була дуже дорога знаменитому вченому Володимирі Вернадському, тут він мав дачу, написав значну частину своїх найвідоміших наукових праць. Володимир Вернадський був людиною, яка мислила масштабами всієї планети, тож символічно, що на одній з її верхівок тепер є станція, названа його ім'ям. І приємно думати, що в цьому є й відлуння шишацьких ланів, пагорбів, лісів, які надихали знаменитого вченого на його працю.

Володимир Михайлець,
художній керівник Михайликівського СБК, краєзнавець



Пінгвіни не проти «поспілкуватися» з Петром Михайликом



Маньчжурські коні та їхні доглядачі на палубі експедиційного судна Роберта Скотта «Терра Нова» на шляху до Антарктиди



Антарктичні птахи біля станції «Академік Вернадський»

Громада

Для пасажирів – затишок і нові маршрути



Фото Артура Кужика

Нещодавно на одній із центральних вулиць Михайликів встановлена нова зупинка автотранспорту, одна з тих, що з'явилися протягом останніх тижнів на території Шишацької громади.

Якщо в когось і були сумніви щодо доцільності створення Шишацької об'єднаної територіальної громади, то зараз їх, напевне, вже не залишилося. Адже об'єднання принесло позитивні зміни у життя мешканців населених пунктів колишніх сільських рад. Свіжий приклад цього – поліпшення транспортного сполучення між селами, яке стало можливим завдяки коштам субвенції, що держава виділяє для підтримки та розвитку об'єднаних громад.

Із 7 грудня почали курсувати автобуси на шести нових маршрутах, що пролягли до багатьох віддалених сіл, полегшили поїздки до райцентру й між сусідніми населеними пунктами. Один із цих маршрутів, Шишаки – Воскобійники, проходить через Михайлики. Автобус курсує двічі на день щовівторка й щочетверга.

Нещодавно за кошти громади для учнів Михайликівської ЗОШ I – III ступенів придбано новий автобус. А машині, що відпрацювала кілька років, зробили капітальний ремонт, і тепер вона трудиться на пасажирських перевезеннях. У планах громади на наступний рік – купити ще один автобус для таких перевезень.

Для того, щоб пасажиром було зручніше очікувати транспорт, закупили й встановили металеві павільйони для зупинок. Загалом на території громади їх з'явилося дванадцять. Дві з них встановили в Шишаках, по одній – у кожному старостаті. У тому числі з'явилася «обновка» в центрі Михайликів.

Раніше у сільській місцевості зупинки чомусь облаштували павільйонами лише з одного боку дороги чи вулиці. Тим же пасажиром, які збиралися їхати у протилежний бік, доводилося під час очікування транспорту потерпати від спеки, дощу чи снігу. Тепер цю недоречність виправлено. До того ж, зупинка має не лише дах, а й обладнана зручною лавкою та кошиком для сміття. Єдина незручність – з відкритого лівого боку павільйону, хоча й добре видно автобус, що наближається, також подекуди задуває вітер. Тому ми плануємо удосконалити конструкцію й зараз думаємо, як це краще зробити, щоб і вигляд зупинки не зіпсувати, і людей від протягів захистити. Також у перспективі – встановлення павільйону на зупинці у Харенках.

Ще одна приємна новина на «дорожню» тему – завершення ремонту вулиці Гагаріна в Михайликах. Першу чергу ремонту цієї вулиці виконано ще в позаминулому році. Але коштів на закінчення цих робіт не було. І ось, нарешті, ми отримали 800 тис. грн. із субвенції на розвиток інфраструктури об'єднаної громади, частина якої була призначена на ремонт вулиць комунальної власності. Щоправда, кошти надійшли, коли кращий час року для такого ремонту вже минув. Але ми все ж встигли доробити дорожнє покриття до першого снігу. Усе виконано згідно з проектною документацією, і мешканці вулиці нарешті отримали тверде покриття на всій її протяжності. Приємно ще й те, що асфальт для ремонту цього разу ми возили не десь здалеку, а з Яресько, де якраз запрацював відновлений асфальтний завод.

Таким чином, об'єднана громада виконує функції, заради яких її й було створено, – поліпшує життя селян. І попереду ще – велика робота в цьому напрямку.

Михайло Михайлик,
староста Михайликівського старостату

ВІД РЕДАКЦІЇ. Два нових автобусних маршрути, Шишаки – Воскобійники та Шишаки – Ковалівка, пройшли також через Покровський старостат. Для зручності наших читачів публікуємо розклад руху автобусів на цих маршрутах.

ШИШАКИ – ВОСКОБІЙНИКИ

(щовівторка і щочетверга)

ПУНКТ ВІДПРАВЛЕННЯ	ЧАС	ПУНКТ ВІДПРАВЛЕННЯ	ЧАС
АС Шишаки	07.50	с. Вертелецьке	09.13
с. В. Перевіз	08.00	с. Воскобійники	09.22
с. Баранівка	08.15	с. Романки	09.26
пов. Покровське	08.26	с. Носи	09.28
с. К. Балка	08.33	с. Михайлики	09.35
пов. Маначинівка	08.38	пов. Маначинівка	09.39
с. Михайлики	08.42	с. К. Балка	09.44
с. Носи	08.49	пов. Покровське	09.51
с. Романки	08.51	с. Баранівка	10.02
с. Воскобійники	08.55	с. В. Перевіз	10.17
пов. Величкове	08.58	пов. В. Перевіз	10.19
с. Вертелецьке	приб. 09.03	АС Шишаки	приб. 10.26
Другий рейс цього дня у такому самому порядку:			
АС Шишаки	15.55	с. Вертелецьке	17.28

ШИШАКИ – КОВАЛІВКА

(щопонеділка та щочетверга)

ПУНКТ ВІДПРАВЛЕННЯ	ЧАС	ПУНКТ ВІДПРАВЛЕННЯ	ЧАС
АС Шишаки	07.50	с. Ковалівка	08.50
с. В. Перевіз	08.00	с. Климове	08.54
с. Баранівка	08.15	с. Покровське	08.58
с. Покровське	08.32	с. Баранівка	09.15
с. Климове	08.36	с. В. Перевіз	09.30
с. Ковалівка	приб. 08.39	АС Шишаки	приб. 09.39
Другий рейс цього дня у ткому самому порядку:			
АС Шишаки	14.40	с. Ковалівка	15.49

Запрошуємо
на Різдвяний концерт
7 січня о 14.00

в Михайликівському сільському будинку культури відбудеться Різдвяний концерт, який організовує церковна громада храму Симеона Богоприїмця.

Зі сцени лунатимуть колядки від дітей та дорослих, пісні, вірші. Будуть показані міні-вистави на різдвяну тематику. Будемо дуже раді бачити вас у глядацькій залі.

Настоятель храму ієрей Георгій

Колектив працівників МТФ №5 вітає з 40-річчям помічника завфермою Наталію Юрївну ПАДУН.

Бажаємо міцного здоров'я, щастя, миру, благополуччя, успіхів.

Хай ладиться скрізь: на роботі, в родині,
Щоб радісний настрій у серці не згас,
Все світле і гарне, що треба людині,
Нехай неодмінно приходить до Вас.
Хай щастя приходить і лється рікою,
Хай горе обходить завжди стороною,
Хай доля дарує Вам довгі літа,
А в серці завжди хай живе доброта!

27 грудня своє 55-річчя святкує доярка МТФ №2

Валентина Анатоліївна МАТЯШ.

Щиро вітаємо Вас із ювілеєм та бажаємо міцного здоров'я, довголіття, щастя, добра й благополуччя.

За роком рік життя невпинно лине,
Дарує весен веселковий час.
У цю прекрасну ювілейну днину
Вітання щирі ти приймай від нас.
Хай доля тобі шле добро і щастя,
Міцне здоров'я, море благ земних,
А щедрі дні, мов рушники квітчасті,
Нехай ще довго стеляться до ніг.

Колектив МТФ №2

1 січня 55-річний ювілей святкує доярка МТФ №5

Віра Іванівна ДІДІЧУК.

Ми раді привітати ювілярку й побажати здоров'я, мира, щастя, радості й успіхів у всьому.

Твій ювілей - не тільки твоє свято,
Радіють всі, і друзі, й рідні теж.
Хай Бог пошле їще років багато,
Здоров'я, щастя, радості без меж!
Нехай добром наповнюється хата,
Достатком, щирістю і сонячним теплом,
Хай буде вірних друзів в ній багато,
Щаслива доля огорта крилом.
А весни будуть світлі, легкокрилі,
Не буде втоми лагідним рукам.
Нехай здійсниться те, що не збулося,
І добре серце не підкориться рокам.

Колектив МТФ №5

3 січня народилася красива жінка, чудова людина, працівниця ідальні Ніна Василівна ХРУЩ.

Ми щиро вітаємо колегу з 55-річним ювілеєм та бажаємо щастя, здоров'я, довголіття й успішних гараздів.

Нехай душа у вас ніколи не старіє,
На білій скатертині будуть хліб і сіль,
Своїм теплом вас завжди сонце гріє,
Слова подяки лунуть звідусіль.
В житті нехай все буде, що потрібно,
Без чого не складається життя,
Любов, здоров'я, щастя, дружба
Та вічна нестаріюча душа.

Колектив Михайликівської ідальні

«АГРО-ЕКО» – науково-виробниче видання ПП «Агроекологія»

Зареєстровано управлінням у справах преси та інформації облдержадміністрації 25.08.2003 р. Св. ПЛ 596

ЗАСНОВНИК:
Приватне підприємство
«Агроекологія»
ВИДАВЕЦЬ:
Приватне підприємство
«Агроекологія»

ШЕФ-РЕДАКТОР:
С.С. Антоненко
**ВІДПОВІДАЛЬНА
ЗА ВИПУСК:**
Г. А. Козельська

РЕДКОЛЕГІЯ:
А.С. Антоненко,
В.М. Самородов,
К.І. Ярченко,
Ю.Д. Лега.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
38013, Шишацький район,
с. Михайлики, вул. Леніна, 26
тел. (05352) 9-78-59, 9-76-36.
Газета виходить двічі на місяць.
Наклад: 1300 екз.

ВІДДРУКОВАНО
у ТОВ «Видавництво
«Миргород»
Зам. №
Розповсюджується
безкоштовно.